

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot uitbreiding van het vrij verrichten van grensoverschrijdende diensten tot in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/12)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 271 def. — 1999/0013(CNS)

(Door de Commissie overeenkomstig artikel 250, lid 2, van het EG-Verdrag ingediend op 8 mei 2000)

⁽¹⁾ PB C 67 van 10.3.1999, blz. 17.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL	GEWIJZIGD VOORSTEL
DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,	Ongewijzigd
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie, inzonderheid op artikel 59, tweede alinea,	Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Unie, inzonderheid op artikel 49, tweede alinea,
Gezien het voorstel van de Commissie,	Ongewijzigd
Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽¹⁾ ,	
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾ ,	
	Overwegende hetgeen volgt:
(1) Overwegende dat krachtens artikel 3, lid punt c), van het Verdrag de afschaffing tussen de lidstaten van hinderpalen voor het vrije verkeer van diensten een van de doelstellingen van de Gemeenschap is; dat. Het vrije verkeer van diensten kan worden uitgebreid tot zelfstandigen die geen burger van de Unie zijn, maar legaal in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land zijn.	(1) Krachtens artikel 3, lid 1, punt c), van het Verdrag is de afschaffing tussen de lidstaten van hinderpalen voor het vrije verkeer van diensten een van de doelstellingen van de Gemeenschap. Het vrije verkeer van diensten kan worden uitgebreid tot zelfstandigen die geen burger van de Unie zijn, maar legaal in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land zijn.
(2) Overwegende dat in deze uitbreiding al ruim veertig jaar geleden in het EG-Verdrag werd voorzien; dat. niet te rechtvaardigen valt dat een onderdaan van een derde land die een ononderbroken, daadwerkelijke band met de economie van een lidstaat heeft, een vennootschap in de zin van artikel 58 van het Verdrag moet oprichten om vrij diensten te kunnen verrichten, en dat zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn als natuurlijk persoon dit recht niet kunnen genieten.	(2) Deze uitbreiding werd al ruim veertig jaar geleden in het EG-Verdrag voorzien. Het valt niet te rechtvaardigen dat een onderdaan van een derde land die een ononderbroken, daadwerkelijke band met de economie van een lidstaat heeft, een vennootschap in de zin van artikel 48 van het Verdrag moet oprichten om vrij diensten te kunnen verrichten, en dat zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn als natuurlijk persoon dit recht niet kunnen genieten.

⁽¹⁾ Advies van 3.2.2000 (nog niet in het Publicatieblad verschenen).

⁽²⁾ PB C 209 van 22.7.1999, blz. 5.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (3) Overwegende dat werknemers die onderdaan van een derde land zijn, ter beschikking kunnen worden gesteld, terwijl zelfstandigen wier activiteiten ook waarde aan de economie van een lidstaat toevoegen, nergens in de interne markt grensoverschrijdende activiteiten mogen uitoefenen; dat. De uitbreiding van het vrij verrichten van diensten tot zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn, niet in de weg staat aan de toepassing van nationale bepalingen die in een zekere, aan die van werknemers gelijkwaardige sociale bescherming van deze personen bieden.
- (4) Overwegende dat het daarom dienstig is in een dergelijke uitbreiding te voorzien op het tijdstip waarop de Gemeenschap, bij Richtlijn .../EG van het Europees Parlement en de Raad, in het kader van een dienstverrichting de terbeschikkingstellingsvoorwaarden verduidelijkt voor werknemers die onderdaan van een derde land zijn; dat. Gezien artikel 61, lid 1, van het Verdrag, het toepassingsgebied *ratione personae* van deze richtlijn slechts tot dienstverrichters die in de vervoerssector actief zijn, kan worden uitgebreid bij een specifiek, krachtens de Verdragsbepalingen inzake het gemeenschappelijke vervoersbeleid vastgesteld besluit.
- (5) Overwegende dat een zelfstandige die onderdaan van een derde land is, in de lidstaat waar hij diensten verricht geen recht van vestiging heeft; dat. Deze richtlijn overigens geen afbreuk doet aan op communautair of op nationaal niveau dan wel ingevolge internationale verdragen reeds erkende rechten, met inbegrip van die welke worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, met name wat het gezinsleven betreft.
- (6) Overwegende dat het tijdelijke karakter van een dienstverrichting niet alleen naar de duur van de prestatie moet worden beoordeeld, maar ook op basis van de frequentie, periodiciteit of continuïteit; dat. Dit niet uitsluit dat de dienstverrichter de mogelijkheid heeft zich een zekere infrastructuur te verschaffen, voor zover deze voor de verwezenlijking van de dienstverrichting nodig is.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (3) Werknemers die onderdaan van een derde land zijn, kunnen ter beschikking worden gesteld, terwijl zelfstandigen wier activiteiten ook waarde aan de economie van een lidstaat toevoegen, nergens in de interne markt grensoverschrijdende activiteiten mogen uitoefenen. De uitbreiding van het vrij verrichten van diensten tot zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn, staat niet in de weg aan de toepassing van nationale bepalingen die in een zekere, aan die van werknemers gelijkwaardige sociale bescherming van deze personen bieden.
- (4) Het is daarom dienstig in een dergelijke uitbreiding te voorzien op het tijdstip waarop de Gemeenschap, bij Richtlijn .../EG van het Europees Parlement en de Raad, in het kader van een dienstverrichting de terbeschikkingstellingsvoorwaarden verduidelijkt voor werknemers die onderdaan van een derde land zijn; dat. Gezien artikel 51, lid 1, van het Verdrag, kan het toepassingsgebied *ratione personae* van deze richtlijn slechts tot dienstverrichters die in de vervoerssector actief zijn, kan worden uitgebreid bij een specifiek, krachtens de Verdragsbepalingen inzake het gemeenschappelijke vervoersbeleid vastgesteld besluit.
- (5) Een zelfstandige die onderdaan van een derde land is, heeft in de lidstaat waar hij diensten verricht geen recht van vestiging. Deze richtlijn doet overigens geen afbreuk aan op communautair of op nationaal niveau dan wel ingevolge internationale verdragen reeds erkende rechten, met inbegrip van die welke worden gewaarborgd door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, met name wat het gezinsleven betreft.
- (5 bis) Een zelfstandige die onderdaan van een derde land is, kan slechts vrij diensten verrichten indien hij zijn hoofdvestiging in een lidstaat handhaaft en zijn verblijf voor minstens twaalf maanden er is toegestaan. Nadere informatie van de begunstigde van de richtlijn is onontbeerlijk indien er twijfel bestaat over het zelfstandige karakter van de activiteit van een onderdaan van een derde land.
- (6) Het tijdelijke karakter van een dienstverrichting moet niet alleen naar de duur van de prestatie worden beoordeeld, maar ook op basis van de frequentie, periodiciteit of continuïteit. Dit sluit niet uit dat de dienstverrichter de mogelijkheid heeft zich een zekere infrastructuur te verschaffen, voor zover deze voor de verwezenlijking van de dienstverrichting nodig is.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (7) Overwegende dat het recht van binnenkomst en verblijf op het grondgebied van de lidstaat waar de dienst wordt verricht uitvloeisel van het vrij verrichten van diensten is; dat. Wegens het ontbreken van uniforme nationale documenten voor alle aspecten van de verplaatsing de „EG-dienstverrichtingskaart” grensoverschrijdende dienstverrichtingen vergemakkelijkt, zodat een dienstverrichter in het kader van zijn normale activiteiten daadwerkelijke of mogelijke verplaatsingen kan overwegen; dat de dienstverrichter zelf moet beslissen of hij de EG-dienstverrichtingskaart aanvraagt; dat. Deze richtlijn evenmin afbreuk doet aan de verplichtingen die de Gemeenschap en haar lidstaten in het raam van de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS) ⁽¹⁾ op zich hebben genomen; dat. De EG-dienstverrichtingskaart mag slechts de gegevens bevatten die voor de naleving van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾ nodig zijn.
- (8) Overwegende dat de lidstaat van afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart rekening dient te houden met overwegingen van openbare orde die bestrijding van de illegale immigratie beogen, door te attesteren dat de situatie in de lidstaat waar de dienstverrichter de onderdaan van een derde land in dienst heeft, overeenkomstig de voorschriften is. dat Dit document de verklaring moet bevatten dat de zelfstandige hoofdactiviteit heeft in de lidstaat waar hij gevestigd is. dat Derhalve zorg worden gedragen voor een beveiliging van dat document moet om vervalsing te beletten. dat Het dientengevolge niet meer nodig is een visum voor binnenkomst te verlangen.
- (9) Overwegende dat aldus de door de lidstaat waar de zelfstandige gevestigd is, afgegeven EG-dienstverrichtingskaart de nodige garantie dient te bieden dat iedere andere lidstaat waar een dienstverrichting zal geschieden, de betrokkene voor een of meer dienstverrichtingen binnenkomst en verblijf, dat wil zeggen het verblijf gedurende en wegens de vervulling van de dienstverrichting, toestaat; dat. Deze garantie de verplichting inhoudt de verplaatsing niet als onderbreking van het verblijf en van de aanvankelijk toegestane activiteit als zelfstandige wordt beschouwd, en in het bijzonder de verplichting om de betrokkene onder alle omstandigheden opnieuw toe te laten; dat. De lidstaat waar de dienstverrichting geschiedt, dan ook niet meer zijn eigen eisen ten aanzien van de binnenkomst, het verblijf en de toegang tot een tijdelijke activiteit als zelfstandige moet kunnen stellen.
- (7) Het recht van binnenkomst en verblijf op het grondgebied van de lidstaat waar de dienst wordt verricht is een uitvloeisel van het vrij verrichten van diensten. Wegens het ontbreken van uniforme nationale documenten voor alle aspecten van de verplaatsing vergemakkelijkt de „EG-dienstverrichtingskaart” grensoverschrijdende dienstverrichtingen, zodat een dienstverrichter in het kader van zijn normale activiteiten daadwerkelijke of mogelijke verplaatsingen kan overwegen. De dienstverrichter moet zelf beslissen of hij de EG-dienstverrichtingskaart aanvraagt. Deze richtlijn doet evenmin afbreuk aan de verplichtingen die de Gemeenschap en haar lidstaten in het raam van de Algemene Overeenkomst betreffende de handel in diensten (GATS) ⁽¹⁾ op zich hebben genomen. De EG-dienstverrichtingskaart mag slechts de gegevens bevatten die voor de naleving van Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽²⁾ nodig zijn.
- (8) De lidstaat van afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart dient rekening te houden met overwegingen van openbare orde die bestrijding van de illegale immigratie beogen, door te attesteren dat de situatie in de lidstaat waar de dienstverrichter de onderdaan van een derde land in dienst heeft, overeenkomstig de voorschriften is. Dit document moet de verklaring bevatten dat de zelfstandige hoofdactiviteit heeft in de lidstaat waar hij gevestigd is. Derhalve moet zorg worden gedragen voor een beveiliging van dat document om vervalsing te beletten. Het is dientengevolge niet meer nodig een visum voor binnenkomst te verlangen.
- (9) Aldus dient de door de lidstaat waar de zelfstandige gevestigd is, afgegeven EG-dienstverrichtingskaart de nodige garantie te bieden dat iedere andere lidstaat waar een dienstverrichting zal geschieden, de betrokkene voor een of meer dienstverrichtingen binnenkomst en verblijf, dat wil zeggen het verblijf gedurende en wegens de vervulling van de dienstverrichting, toestaat. Deze garantie dient de verplichting in te houden dat de verplaatsing niet als onderbreking van het verblijf en van de aanvankelijk toegestane activiteit als zelfstandige wordt beschouwd, en in het bijzonder de verplichting om de betrokkene onder alle omstandigheden opnieuw toe te laten. De lidstaat waar de dienstverrichting geschiedt, moet dan ook niet meer zijn eigen eisen ten aanzien van de binnenkomst, het verblijf en de toegang tot een tijdelijke activiteit als zelfstandige kunnen stellen.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 190.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽¹⁾ PB L 336 van 23.12.1994, blz. 190.

⁽²⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (10) Overwegende dat iedere lidstaat de verplichting mag kunnen opleggen dat vóór de binnenkomst op zijn grondgebied van de betrokken dienstverrichter, diens aanwezigheid en de dienstverrichting(en) waarvoor deze zich verplaatst, worden gemeld; dat Deze lidstaat dankzij deze verplichte melding vooraf in een gegeven geval om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid binnen de door deze richtlijn gestelde grenzen de nodige maatregelen moet kunnen nemen; dat Iedere lidstaat waar een dienst wordt verricht, ook de verplichting moet kunnen opleggen om zich na binnenkomst een tijdelijke verblijfstitel te verschaffen wanneer, gerekend over een periode van twaalf maanden, met de dienstverrichting(en) waarvoor de zelfstandige zich verplaatst, zes maanden worden overschreden; dat. De geldigheidsduur van een verblijfstitel tot die van de EG-dienstverrichtingskaart mag worden beperkt wanneer die lidstaat voor verblijf van meer dan twaalf maanden een verblijfstitel volgens de nationale bepalingen wil afgeven.
- (11) Overwegende dat het nuttig effect van een uitbreiding ook op het stuk van de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels gelijke behandeling vergt van onderdanen van derde landen en burgers van de Unie in hun hoedanigheid van dienstverrichter. Deze gelijke behandeling tot het verrichten van diensten beperkt is. dat Zij niet voor in een derde land verkregen en slechts in één lidstaat erkende diploma's, getuigschriften en andere titels dient te gelden.
- (12) Overwegende dat de lidstaten buiten de Gemeenschap gevestigde zelfstandigen geen gunstiger behandeling mogen geven dan diegenen genieten die in de Gemeenschap gevestigd zijn; dat De lidstaten om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid van deze richtlijn mogen afwijken; dat. De grenzen van deze afwijking jegens de betrokken zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn, op basis van de in Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/35/EEG ⁽²⁾ bedoelde coördinatie moeten worden vastgesteld.
- (10) Iedere lidstaat moet de verplichting kunnen opleggen dat vóór de binnenkomst op zijn grondgebied van de betrokken dienstverrichter, diens aanwezigheid en de dienstverrichting(en) waarvoor deze zich verplaatst, worden gemeld Deze lidstaat moet dankzij deze verplichte melding vooraf in een gegeven geval om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid binnen de door deze richtlijn gestelde grenzen de nodige maatregelen kunnen nemen Iedere lidstaat waar een dienst wordt verricht, moet ook de verplichting kunnen opleggen om zich na binnenkomst een tijdelijke verblijfstitel te verschaffen wanneer, gerekend over een periode van twaalf maanden, met de dienstverrichting(en) waarvoor de zelfstandige zich verplaatst, zes maanden worden overschreden. De geldigheidsduur van een verblijfstitel mag tot die van de EG-dienstverrichtingskaart worden beperkt wanneer die lidstaat voor verblijf van meer dan twaalf maanden een verblijfstitel volgens de nationale bepalingen wil afgeven.
- (11) Het nuttig effect van een uitbreiding vergt ook op het stuk van de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels gelijke behandeling van onderdanen van derde landen en burgers van de Unie in hun hoedanigheid van dienstverrichter. Deze gelijke behandeling is tot het verrichten van diensten beperkt. Zij dient niet voor in een derde land verkregen en slechts in één lidstaat erkende diploma's, getuigschriften en andere titels te gelden.
- (12) De lidstaten mogen buiten de Gemeenschap gevestigde zelfstandigen geen gunstiger behandeling geven dan diegenen genieten die in de Gemeenschap gevestigd zijn. De lidstaten mogen om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid van deze richtlijn afwijken. De grenzen van deze afwijking jegens de betrokken zelfstandigen die onderdaan van een derde land zijn, moeten worden vastgesteld op basis van de in Richtlijn 64/221/EEG van de Raad van 25 februari 1964 voor de coördinatie van de voor vreemdelingen geldende bijzondere maatregelen ten aanzien van verplaatsing en verblijf, die gerechtvaardigd zijn uit hoofde van de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 75/35/EEG ⁽²⁾ bedoelde coördinatie.

⁽¹⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850.

⁽²⁾ PB L 14 van 20.1.1975, blz. 14.

⁽¹⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 850.

⁽²⁾ PB L 14 van 20.1.1975, blz. 14.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

- (13) Overwegende dat voor de uitvoering van deze richtlijn een nauwe samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten onontbeerlijk is; dat Het voor de autoriteiten van de lidstaten nuttig is een uniform model van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen; dat Het dienstig is de Commissie de bevoegdheid te verlenen om dit model en de andere bijzonderheden van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen volgens de procedure die is voorzien in Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel ⁽¹⁾.
- (14) Overwegende dat deze richtlijn geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de lidstaten om vast te stellen welke onderdanen van derde landen voor een activiteit als zelfstandige worden toegelaten, onder welke voorwaarden deze toelating mag worden verlengd en welke beroepsactiviteit al dan niet wordt gereguleerd.
- (15) Overwegende dat deze richtlijn overeenkomstig het in artikel 3 B, derde alinea, van het EG-Verdrag bedoelde proportionaliteitsbeginsel niet verder gaat dan wat nodig is om de doelstelling van het vrij verkeer van diensten te verwezenlijken. dat De lidstaten mogen controleren of een onderdaan van een derde land tijdelijk een grensoverschrijdende dienst verricht of op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar hij zijn hoofdvestiging heeft, permanent een activiteit als zelfstandige uitoefent; dat. Deze richtlijn beperkt is tot verplaatsingen met het oog op een dienstverrichting in een andere lidstaat waarbij twaalf maanden niet worden overschreden, en tot de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels.
- (16) Overwegende dat De lidstaten voor de toepassing van deze richtlijn een regime van passende sancties dienen vast te stellen.
- (17) Overwegende dat De Commissie uiterlijk vier jaar na de datum waarop deze richtlijn in de nationale wetgeving wordt omgezet, de toepassing van deze richtlijn dient te onderzoeken teneinde in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor te stellen.

⁽¹⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

GEWIJZIGD VOORSTEL

- (13) Voor de uitvoering van deze richtlijn is een nauwe samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten in de lidstaten onontbeerlijk. Het is voor de autoriteiten van de lidstaten nuttig een uniform model van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen Het is dienstig de Commissie de bevoegdheid te verlenen om dit model en de andere bijzonderheden van de EG-dienstverrichtingskaart vast te stellen volgens de procedure die is voorzien in Verordening (EG) nr. 1683/95 van de Raad van 29 mei 1995 betreffende de invoering van een uniform visummodel ⁽¹⁾.
- (13 bis) De voor de uitvoering van deze richtlijn noodzakelijke maatregelen zijn maatregelen van algemene strekking in de zin van artikel 2 van Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden ⁽²⁾. Daarom moeten deze maatregelen worden vastgesteld volgens de in artikel 5 van genoemd besluit voorgeschreven regelgevingsprocedure.
- (14) Deze richtlijn geen afbreuk doet aan de bevoegdheid van de lidstaten om vast te stellen welke onderdanen van derde landen voor een activiteit als zelfstandige worden toegelaten, onder welke voorwaarden deze toelating mag worden verlengd en welke beroepsactiviteit al dan niet wordt gereguleerd.
- (15) Deze richtlijn gaat overeenkomstig het in artikel 5, derde alinea, van het EG-Verdrag bedoelde proportionaliteitsbeginsel niet verder dan wat nodig is om de doelstelling van het vrij verkeer van diensten te verwezenlijken. De lidstaten mogen controleren of een onderdaan van een derde land tijdelijk een grensoverschrijdende dienst verricht of op het grondgebied van een andere lidstaat dan die waar hij zijn hoofdvestiging heeft, permanent een activiteit als zelfstandige uitoefent. Deze richtlijn is beperkt tot verplaatsingen met het oog op een dienstverrichting in een andere lidstaat waarbij twaalf maanden niet worden overschreden, en tot de erkenning van in de Gemeenschap verkregen diploma's, getuigschriften en andere titels.
- (16) De lidstaten dienen voor de toepassing van deze richtlijn een regime van passende sancties vast te stellen.
- (17) De Commissie dient uiterlijk vier jaar na de datum waarop deze richtlijn in de nationale wetgeving wordt omgezet, de toepassing van deze richtlijn te onderzoeken teneinde in voorkomend geval de nodige wijzigingen voor te stellen.

⁽¹⁾ PB L 164 van 14.7.1995, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 184 van 7.7.1999, blz. 23.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De lidstaten zien erop toe dat in de Gemeenschap gevestigde onderdanen van een derde land, binnen de door deze richtlijn gestelde grenzen, het vrij verrichten van diensten genieten overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn.

2. Deze richtlijn heeft geen betrekking op onderdanen van een derde land voor wie grensoverschrijdende diensten worden verricht en op dienstverrichtingen in de vervoerssector.

3. Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt onder „dienstverrichter” verstaan iedere natuurlijke persoon, die onderdaan is van een derde land en die in de lidstaat van vestiging:

a) volgens de voorschriften zijn hoofdvestiging heeft opgericht, vanwaar hij minstens twaalf maanden daadwerkelijk en permanent als zelfstandige een band met de economie van die staat onderhoudt;

c) niet tevens activiteiten in loondienst verricht.

Artikel 2

1. Wanneer de dienstverrichter voornemens is zich in het kader van zijn normale activiteiten als dienstverrichter naar of andere lidstaten te begeven en daar te verblijven, is de lidstaat waar hij is gevestigd, ertoe gehouden hem een EG-dienstverrichtingskaart af te geven.

Voor de doeleinden van de eerste alinea,

Moet worden vastgesteld dat de dienstverrichter voor de risico's van ziekte en arbeidsongeval bij het socialezekerheidsstelsel van de bevoegde lidstaat is aangesloten, of dat hij, zo dat niet het geval is, in geval van ziekte en arbeidsongeval gedurende zijn verplaatsingen in een of meer andere lidstaten door een verzekering wordt gedekt.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

a) volgens de voorschriften zijn hoofdvestiging heeft opgericht, vanwaar hij daadwerkelijk en permanent als zelfstandige een band met de economie van die staat onderhoudt;

Een band wordt geacht daadwerkelijk en permanent te zijn wanneer er sinds minstens twaalf maanden diensten zijn verricht waarvoor is betaald door minstens twee afnemers van die diensten die in die staat actief zijn;

b) rechtmatig verblijft voor de duur van twaalf maanden of meer, overeenkomstig de nationale wetgeving, met uitsluiting van degenen die alleen documenten hebben waaruit blijkt dat hun aanwezigheid, in afwachting van hun verwijdering, wordt gedoogd;

Ongewijzigd

1. Wanneer de dienstverrichter voornemens is zich in het kader van zijn normale activiteiten als dienstverrichter naar een, meer of alle andere lidstaten te begeven en daar te verblijven, is de lidstaat waar hij is gevestigd, ertoe gehouden hem een EG-dienstverrichtingskaart af te geven.

1 bis. De kaart kan alleen worden afgegeven indien de dienstverrichter aantoon:

a) dat hij aan de in artikel 1, lid 3 gestelde voorwaarden voldoet;

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

2. De EG-dienstverrichtingskaart wordt afgegeven zonder verplicht te zijn het grondgebied om verblijfsrechtelijke redenen te verlaten, twaalf maanden.

Zij is slechts verlengbaar indien opnieuw aan de afgiftevoorwaarden voor de beoogde duur wordt voldaan.

3. De EG-dienstverrichtingskaart vormt een afzonderlijk document waarvan de dienstverrichter houder is bevat de volgende gegevens:

- a) de gegevens over de dienstverrichter;
- b) de geldigheidsduur;
- c) de autoriteit die de kaart heeft afgegeven en de lidstaat van afgifte;

De precieze regels betreffende de gegevens, een uniform model voor het af te geven document en de technische specificaties ter vermijding van vervalsing van het document worden volgens de procedure van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 bij uitvoeringsverordening vastgesteld.

b) dat hij gedurende zijn verplaatsingen voor het verrichten van diensten in de betreffende andere lidstaat of lidstaten tegen de risico's van ziekte en arbeidsongevallen is verzekerd bij de socialezekerheidsinstelling van de lidstaat waar hij is gevestigd of bij een particuliere verzekering.

2. De EG-dienstverrichtingskaart wordt afgegeven voor een periode waarin genoemde dienstverrichter zijn verblijf in de staat van vestiging voortzet, zonder verplicht te zijn het grondgebied om verblijfsrechtelijke redenen te verlaten, met uitsluiting van degenen die alleen documenten hebben waaruit blijkt dat hun aanwezigheid in afwachting van hun verwijdering wordt gedoogd, en hij diensten blijft verrichten waarvoor hij door de afnemers van de diensten in die staat wordt betaald. De geldigheidsduur mag in geen geval meer dan twaalf maanden bedragen.

2 bis. De EG-dienstverrichtingskaart is slechts verlengbaar indien opnieuw aan de in de leden 1, 1bis en 2 gestelde afgiftevoorwaarden wordt voldaan.

2 ter. De EG-dienstverrichtingskaart verliest haar geldigheid zodra niet meer aan een van de in de leden 1, 1bis en 2 gestelde voorwaarden wordt voldaan als gevolg van gebeurtenissen na de afgifte van de kaart.

3. De EG-dienstverrichtingskaart vormt een afzonderlijk document waarvan de dienstverrichter houder is. De lidstaat waar de dienstverrichter gevestigd is, verplicht hem de kaart onmiddellijk bij de bevoegde autoriteiten in te leveren zodra deze niet meer geldig is. De kaart bevat de volgende gegevens:

- a) de gegevens over de dienstverrichter, met inbegrip van de aard van zijn activiteiten in de lidstaat waar hij is gevestigd;

Ongewijzigd

- d) de lidstaat of lidstaten waarvoor de kaart geldig is.

De precieze regels betreffende de gegevens, een uniform model voor het af te geven document en de technische specificaties ter vermijding van vervalsing van het document worden volgens de procedure van artikel 5 bis, lid 2, vastgesteld.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

4. Het is de lidstaat die de EG-dienstverrichtingskaart afgeeft, niet toegestaan de verplaatsing met het oog op een dienstverrichting als onderbreking van het verblijf of van de zelfstandige activiteit van de dienstverrichter op zijn grondgebied te beschouwen.

De lidstaat van afgifte mag de wedertoelating van de dienstverrichter op zijn grondgebied niet met een beroep op zijn nationale wetgeving weigeren, ongeacht de redenen hiervoor.

Artikel 3

1. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, staat de binnenkomst en het verblijf van de zelfstandige toe voor een of meer dienstverrichtingen indien de betrokkene in het bezit is van de voor de duur van de dienstverrichting geldige EG-dienstverrichtingskaart en van een voor die duur geldige identiteitskaart of geldig paspoort.

2. Een lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, mag van een dienstverrichter niet verlangen:

- a) een visum voor binnenkomst of voor vertrek,
- b) een verblijfstitel of -vergunning, behalve die welke in lid 3 is bedoeld,
- c) een vergunning voor het verrichten van diensten, zoals een werkvergunning, een identiteitskaart als buitenlands handelaar of een beroepskaart,
- d) enige andere voorwaarde die gelijkwaardig is aan die bedoeld in de punten a), b) en c).

3. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, kan de dienstverrichter ertoe verplichten zijn aanwezigheid, de voorziene duur van zijn verblijf en de dienstverrichting(en) waarvoor hij zich verplaatst, voorafgaand aan zijn binnenkomst op het grondgebied te melden. Indien de totale duur van de dienstverrichting(en) in de loop van een periode van twaalf maanden meer dan zes maanden bedraagt, geeft de lidstaat na de binnenkomst een tijdelijke verblijfstitel af om de toelating tot verblijf vast te stellen.

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd

1. Iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, staat de binnenkomst en het verblijf van de zelfstandige toe voor een of meer dienstverrichtingen indien de betrokkene in het bezit is van de voor de duur van de dienstverrichting geldige EG-dienstverrichtingskaart, van een voor die duur geldige identiteitskaart of geldig paspoort en van een verklaring van de afnemer van de diensten dat deze hem met het verrichten van een bepaalde dienst belast, onder vermelding van de verwachte verblijfsduur.

Ongewijzigd

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

4. Om de uitvoering van een dienstverrichting te vergemakkelijken waarborgt iedere lidstaat waar een dienstverrichting geschiedt, gelijke behandeling van onderdanen van derde landen en burgers van de Unie in hun hoedanigheid van dienstverrichter op het stuk van de erkenning van diploma's, getuigschriften en andere titels die de betrokkene in de Gemeenschap heeft verworven om de betrokken activiteit uit te oefenen, en die door een bevoegde autoriteit van een lidstaat zijn afgegeven.

Artikel 4

1. De lidstaten geven buiten de Gemeenschap gevestigde zelfstandigen geen gunstiger behandeling dan degenen genieten die in de Gemeenschap zijn gevestigd.

2. De lidstaten mogen van deze richtlijn slechts afwijken om redenen van openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid; in dat geval is Richtlijn 64/221/EEG van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5

1. De lidstaten stellen vast welke autoriteiten voor de afgifte van de EG-dienstverrichtingskaart, voor de afgifte van de tijdelijke verblijfstitel, alsmede voor de ontvangst van de in artikel 3, lid 3, bedoelde informatie bevoegd zijn en delen deze gegevens mee aan de Commissie en aan de andere lidstaten. Zij nemen de nodige maatregelen voor een zo sterk mogelijke vereenvoudiging van de formaliteiten, termijnen en procedures voor de afgifte van de genoemde titels die gratis worden afgegeven, dan wel tegen betaling van een bedrag dat de rechten en heffingen die voor de afgifte van identiteitskaarten aan eigen onderdanen worden verlangd, niet te boven gaat.

2. De lidstaten zorgen voor samenwerking tussen de overheidsinstanties die volgens de nationale wetgeving bevoegd zijn voor aangelegenheden die op de uitvoering van deze richtlijn betrekking hebben.

De samenwerking bestaat met name in de beantwoording van ieder met redenen omkleed verzoek om informatie. Zij wordt gratis en zo spoedig mogelijk geboden.

Artikel 5 bis

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 6 van Verordening (EG) nr. 1683/95 opgerichte comité.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Artikel 6

De lidstaten stellen de sancties vast die van toepassing zijn bij schending van de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen en treffen de nodige maatregelen voor de uitvoering ervan. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk op de in artikel 8 genoemde datum van die bepalingen in kennis en delen haar alle latere wijzigingen ervan zo spoedig mogelijk mede.

Artikel 7

Uiterlijk vier jaar na de in artikel 8 genoemde datum legt de Commissie aan het Europees Parlement en aan de Raad een verslag over de toepassing van deze richtlijn in de lidstaten voor, in voorkomend geval vergezeld van voorstellen voor de nodige wijzigingen.

Artikel 8

De wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen om aan deze richtlijn te voldoen worden uiterlijk op 30 juni 2002 door de lidstaten vastgesteld en bekendgemaakt. De lidstaten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 9

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 10

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

2. Indien naar dit lid wordt verwezen, is de in artikel 5 van Besluit 1999/468/EG genoemde regelgevingsprocedure van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 7, lid 3, van dat besluit.

3. De in artikel 5, lid 6, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

Ongewijzigd